ORIGENES. MARCUS FRATER
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 120v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26142
Copyright: Admont, Benediktinerstift

his q̃ dicunt. vel legunt intendant
et moysi litteris remoto lutte
uelamine ita intelligant que
scripta s̃. ut in singulis q̃b̃q;
ea dici inueniant. q̃ si intelli
gant & obseruent possint au
ditores ñ ad illu locũ tor mẽti
deduci. quo diues ille q̃ audire
hec q̃ in secreto s̃ scpta ĉtẽplsit
abductus ẽ. s. in sinũ abrahe
exeant ṽ lazarus requiescit.
Orem. ꝗ dñm ut auferat uelam
acordib̃ nr̃is delectione ueteris
testamti ut ea q̃ abscondita s̃
& occulta in moysi litt̃is uidere
possimus. sed m ipsĩ ĉomo
nitiones dicentis. ñ audiretis
occulte plorabit anima nr̃a.
Quide q̃d hec mystica s̃ diuin
nũ aliq̃m sensũ ostineant puto
q̃d ex his q̃ supi asserta s̃. nullus
possit ambigere q̃ uis sit ille
iudaicis fabulis insatiabilit̃
dedit. tam sic hoc nemine ne
gare puto. ita q̃ sint illa q̃ ex
istis narrationib̃ indicent. i
q̃ rerũ facies sub hoc uelami
ne tegat. ad liquidu scire
ipsi puto ee scĩ spc q̃ hec scribim
paunt. & dñi nr̃i ihu xpi q̃ de moy
se dicebat. de me ille scpsit. & omi
potentis di cui osilũ antiquum
humano generi ñ nudu s. uelatũ
litt̃is indicat. Nos aut orem ex
corde ubũ di q̃ ẽ unigenit̃ eius
q̃ reuelat patrẽ qui uult ut &
nobis hec reuelare dignet̃. Si ꝗ
in his remissionis mysteria. q̃ p
misit diligentib̃ se. ut sciam̃ &
nos q̃ a deo donata s̃ nob. S. & uos
iuuate nos in oracionib̃ diligent̃
intendite. Non tam nob dicentib̃
q̃ dño illuminante eos q̃s illumi
natione sua dignos inuenerit.
quae ĉtẽplatione nob dare dig
net̃ ue. rbu in adaptione oris
nr̃i. S. age. ia si corda erexeris ad
dm et uerbi eius scã illustratione
petistis. ad ꝑscrutandu sensum
eius q̃ quidem̃ latere ueniamus.
Ex egypto exeundi figura duob̃
modis accipi. a priorib̃ nr̃is &
a nob ia sepe dictũ ẽ. Ia et cũ q̃s
de errore tenebris ad agnitionis
lum̃ adducit̃ & deterrena ꝗsa
tione ad spitalia instituta ꝗtit̃